

ΜΑΘΗΜΑ 161

Δώσε μου την ευλογία σου ιερέ Υιέ του Θεού

1. Σήμερα ασκούμαστε διαφορετικά και παίρνουμε θέση ενάντια στον θυμό μας, έτσι ώστε όλοι μας οι φόβοι να μπορέσουν να εξαφανιστούν και να προσφέρουν χώρο στην αγάπη. Εδώ βρίσκεται η σωτηρία μέσα στα απλά λόγια με τα οποία ασκούμαστε στην σημερινή ιδέα. Εδώ βρίσκεται η απάντηση στον πειρασμό που ποτέ δεν γίνεται να αποτύχει να καλωσορίσει τον Χριστό εκεί όπου πριν επικρατούσαν ο φόβος και ο θυμός. Εδώ ολοκληρώνεται η Επανάρθωση, ο κόσμος αποσύρεται με ασφάλεια και αποκαθίσταται ο Ουρανός. Εδώ βρίσκεται η απάντηση της Φωνής του Θεού.
2. Η φυσική κατάσταση του νου είναι οι εντελώς αφηρημένες έννοιες. Αλλά μέρος αυτού τώρα είναι σε αφύσικη κατάσταση. Δεν βλέπει τα πάντα σαν ένα. Αντί γι αυτό, βλέπει θραύσματα του όλου, γιατί μόνο έτσι θα μπορούσε να επινοήσει τον μονομερή κόσμο που βλέπεις. Ο σκοπός όλης της όρασης είναι να σου δείχνει αυτό που επιθυμείς να δεις. Όλη η ακοή σου φέρνει στο νου μόνο τους ήχους που αυτός επιθυμεί ν' ακούσει.
3. Έτσι φτιάχτηκαν οι εξειδικεύσεις. Και τώρα πρέπει να χρησιμοποιήσουμε εξειδικεύσεις στην άσκησή μας. Τις δίνουμε στο Άγιο Πνεύμα, ώστε να μπορέσει να τις χρησιμοποιήσει για ένα σκοπό διαφορετικό από αυτόν που τους είχαμε δώσει εμείς. Εν τούτοις, Αυτός μπορεί να χρησιμοποιήσει μόνο αυτό που έχουμε φτιάξει για να μας διδάξει από μια διαφορετική σκοπιά, έτσι ώστε να δούμε μια διαφορετική χρήση στα πάντα.
4. Ένας αδελφός είναι όλοι οι αδερφοί. Κάθε νους περιέχει όλους τους νόες, γιατί κάθε νους είναι ένας. Αυτή είναι η αλήθεια. Όμως κάνουν αυτές οι σκέψεις ξεκάθαρη την σημασία της δημιουργίας; Αυτές οι λέξεις φέρνουν μαζί τους απόλυτη διαύγεια σε σένα; Τι άλλο μπορεί να σου φαίνονται ότι είναι παρά άδειοι ήχοι · ωραίοι ίσως, σωστοί σαν αίσθηση, όμως στην βάση τους μη κατανοητοί και μη κατανοήσιμοι. Ο νους που δίδαξε τον εαυτό του να σκέφτεται με εξειδικεύσεις δεν μπορεί πια να συλλάβει τις αφηρημένες έννοιες με έναν τρόπο που περιλαμβάνει τα πάντα. Χρειάζεται να δούμε λίγο, έτσι ώστε να μάθουμε πολλά.
5. Φαίνεται σαν να είναι το σώμα που νιώθουμε ότι περιορίζει την ελευθερία μας, μας κάνει να υποφέρουμε, και εν τέλει μας παίρνει την ζωή. Όμως τα σώματα δεν είναι παρά σύμβολα μιας μορφής φόβου που έχει γίνει συγκεκριμένη. Ο φόβος χωρίς σύμβολα δεν προκαλεί καμία ανταπόκριση, γιατί τα σύμβολα μπορούν να εκπροσωπήσουν αυτό που δεν έχει νόημα. Η αγάπη δεν χρειάζεται σύμβολα γιατί είναι αληθινή. Αλλά ο φόβος προσκολλάται σε συγκεκριμένα πράγματα γιατί είναι ψευδής.
6. Τα σώματα επιτίθενται, αλλά ο νους όχι. Αυτή η σκέψη σίγουρα σου υπενθυμίζει το κείμενο μας , όπου συχνά τονίζεται. Αυτός είναι ο λόγος που τα σώματα γίνονται εύκολα σύμβολα φόβου. Πολλές φορές σε έχουμε προτρέψει να κοιτάς πέρα από το σώμα, γιατί η θέα του δείχνει το σύμβολο του «εχθρού» της αγάπης που η όραση του Χριστού δεν βλέπει. Το σώμα είναι ο στόχος για επίθεση, γιατί κανένας δεν πιστεύει ότι μισεί ένα νου. Όμως, τι άλλο από το νου κατευθύνει το σώμα να επιτεθεί; Που αλλού θα μπορούσε να είναι η θέση του φόβου εκτός από αυτό που σκέφτεται τον φόβο;
7. Το μίσος είναι εξειδικευμένο. Πρέπει να υπάρχει ένα πράγμα στο οποίο να μπορεί να γίνει επίθεση. Ο εχθρός πρέπει να γίνει αντιληπτός με μια τέτοια μορφή ώστε να μπορείς να τον αγγίξεις να τον δεις και να τον ακούσεις και εν τέλει να τον σκοτώσεις. Όταν το μίσος βρει άσυλο σε ένα πράγμα, καλεί το θάνατο με την ίδια βεβαιότητα με την οποία η Φωνή του Θεού διακηρύσσει ότι δεν υπάρχει θάνατος. Ο φόβος είναι αχόρταγος, και καταναλώνει όλα όσα βλέπουν τα μάτια του, βλέπει τον εαυτό του στα πάντα, και υποχρεώνεται να στραφεί εναντίον του εαυτού του και να καταστρέφει.
8. Όποιος βλέπει τον αδερφό του σαν σώμα τον βλέπει σαν σύμβολο του φόβου. Και θα επιτεθεί, διότι αυτό που βλέπει είναι ο δικός του φόβος εξωτερικευμένος, σε θέση επίθεσης, αλαλάζοντας για να ενωθεί μαζί του ξανά. Μην γελαστείς από την ένταση της οργής που προβάλλεται από τον φόβο. Στριγκλίζει με μένος, και γρατζουνίζει στον αέρα με ξέφρενη ελπίδα ότι μπορεί να πιάσει τον κατασκευαστή του και να τον καταβροχθίσει.
9. Αυτό βλέπουν τα μάτια του σώματος σε αυτόν τον οποίο ο Ουρανός λατρεύει., οι άγγελοι αγαπούν και ο Θεός δημιούργησε τέλειο. Αυτή είναι η πραγματικότητά του. Και στην όραση του Χριστού η ομορφιά του καθρεφτίζεται με τέτοια μορφή άγια και ωραία ώστε δεν θα άντεχες να μην γονατίσεις στα πόδια του. Και όμως, αντί να γονατίσεις, μπορείς να πάρεις το χέρι του, διότι κι εσύ είσαι σαν αυτόν όταν κοιτάς με τα μάτια που τον βλέπουν έτσι.. Η επίθεση εναντίον του είναι εχθρός σου, γιατί δεν θα μπορείς ν' αντιληφθείς ότι στα χέρια του βρίσκεται η σωτηρία σου. Ζήτησέ του μόνο αυτό, και θα σου το δώσει. Ζήτησέ του να μην

συμβολίζει τον φόβο σου. Θα ζήτηγες ποτέ από την αγάπη να αυτό - καταστραφεί; Δεν θα προτιμούσες να σου αποκαλυφθεί και να σε απελευθερώσει;

10. Σήμερα ασκούμαστε με μια μορφή που έχουμε επιχειρήσει και παλαιότερα. Η ετοιμότητα σου είναι πιο κοντά τώρα, και σήμερα θα πλησιάσεις περισσότερο την όραση του Χριστού. Αν έχεις τον σκοπό να την φτάσεις, σήμερα θα το πετύχεις. Και μόλις το πετύχεις, δεν θα θέλεις πια να δεχτείς τις μαρτυρίες που σου παρουσιάζουν τα μάτια του σώματος. Αυτό που θα δεις θα σου τραγουδήσει αρχαίες μελωδίες τις οποίες θα θυμηθείς. Ο Ουρανός δεν σε έχει ξεχάσει. Δεν θα ήθελες να Τον θυμηθείς κι εσύ;

11. Διάλεξε έναν αδερφό σου, σύμβολο των υπολοίπων, και ζήτησέ του την σωτηρία. Δες τον πρώτα όσο πιο καθαρά μπορείς, με την μορφή που είσαι εξοικειωμένος. Δες το πρόσωπό του, τα χέρια του, τα πόδια και τα ρούχα του. Δες τον να χαμογελάει, και δες τις συνηθισμένες κινήσεις που κάνει τόσο συχνά. Έπειτα σκέψου αυτό: Αυτό που βλέπεις τώρα κρύβει από σένα την θέα κάποιου που μπορεί να σου συγχωρήσει όλες τις αμαρτίες · κάποιου που τα ιερά χέρια μπορούν να αφαιρέσουν τα καρφιά που διαπερνούν τα δικά σου, και να σηκώσουν το ακάνθινο στεφάνι που έχεις τοποθετήσει στο κεφάλι σου που αιμορραγεί. Ζήτησε του αυτό, ώστε να σε απελευθερώσει:

Δώσε μου την ευλογία σου, ιερέ Υιέ του Θεού. Επιθυμώ να σε δω με τα μάτια του Χριστού, και να δω την τέλεια αθωότητά μου μέσα σε σένα.

12. Και Αυτός τον Οποίο επικαλέστηκες θα απαντήσει. Διότι Αυτός θα ακούσει την Φωνή για τον Θεό μέσα σου, και θα απαντήσει με την δική σου. Δες τον τώρα, αυτόν που τον έβλεπες σαν σάρκα με οστά, και αναγνώρισε ότι ο Χριστός έχει έρθει σε σένα. Η σημερινή ιδέα είναι η ασφαλής σου διαφυγή από τον θυμό και τον φόβο. Βεβαιώσου πως την χρησιμοποιείς αμέσως στην περίπτωση που μπεις στον πειρασμό να επιτεθείς σε έναν αδερφό και να τον αντιληφτείς σαν σύμβολο του φόβου σου. Και θα τον δεις να μεταμορφώνεται ξαφνικά από εχθρός σε σωτήρας · από διάβολος σε Χριστός.

ΜΑΘΗΜΑ 162

Είμαι έτσι όπως με δημιούργησε ο Θεός

1. Αυτή και μόνο η σκέψη, αν την κρατάς σταθερά μέσα στο νου, θα μπορούσε να σώσει τον κόσμο. Από καιρού εις καιρόν θα την επαναλαμβάνουμε, καθώς θα φτάνουμε σε ένα άλλο στάδιο μάθησης. Θα σημαίνει όλο και περισσότερα σε σένα όσο προχωράς. Αυτά τα λόγια είναι ιερά, διότι είναι τα λόγια που ο Θεός έδωσε ως απάντηση στον κόσμο που έφτιαξες. Με αυτά ο κόσμος εξαφανίζεται, και όλα τα πράγματα που φαίνονται μέσα από ομιχλώδη σύννεφα και νεφελώδεις ψευδαισθήσεις εξαφανίζονται καθώς προφέρονται αυτές οι λέξεις. Διότι προέρχονται από τον Θεό.

2. Εδώ βρίσκεται ο Λόγος με τον οποίο ο Υιός έγινε η ευτυχία του Πατέρα του, η Αγάπη Του και η ολοκλήρωσή Του. Εδώ διακηρύσσεται η δημιουργία, και τιμάται γι αυτό που είναι. Δεν υπάρχει όνειρο που τα λόγια αυτά δεν θα διαλύσουν · ούτε μία σκέψη αμαρτίας και καμία ψευδαισθήση μέσα στο όνειρο που δεν θα ξεθωριάσουν μπροστά στην δύναμή τους. Είναι η σάλπιγγα της αφύπνισης που ηχεί σε όλο τον κόσμο. Οι νεκροί ανασταίνονται ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμά της. Και εκείνοι που ζουν και ακούν αυτό τον ήχο ποτέ δεν θα κοιτούν τον θάνατο.

3. Ιερός πραγματικά είναι αυτός που κάνει αυτά τα λόγια δικά του · σηκώνεται με αυτά στο νου του, τα θυμάται όλη την διάρκεια της ημέρας, και την νύχτα τα παίρνει μαζί του καθώς πηγαίνει για ύπνο. Τα όνειρά του είναι χαρούμενα και η ανάπαυσή του εξασφαλισμένη και το σώμα του θεραπευμένο, διότι κοιμάται και ξυπνάει με την αλήθεια μπροστά του πάντα. Αυτός θα σώσει τον κόσμο, διότι δίνει στον κόσμο αυτό που λαμβάνει κάθε φορά που ασκείται στα λόγια της αλήθειας.

4. Σήμερα ασκούμαστε με απλότητα. Γιατί τα λόγια που χρησιμοποιούμε είναι ισχυρά, και δεν χρειάζονται σκέψεις πέρα από αυτά για να αλλάξουν το νου αυτού που τα χρησιμοποιεί. Τόσο ολοκληρωτικά αλλάζει που γίνεται το θησαυροφυλάκιο μέσα στο οποίο ο Θεός τοποθετεί όλα Του τα δώρα και όλη Του την Αγάπη, για να μοιραστούν σε όλο τον κόσμο, να αυξηθούν δίνοντας τα, και να διατηρηθούν ολοκληρωμένα επειδή το μοίρασμα τους είναι απεριόριστο. Κι έτσι μαθαίνεις να σκέφτεσαι μαζί με τον Θεό. Η όραση του Χριστού έχει επανορθωθεί στα μάτια σου σώζοντας το νου σου.

5. Εσένα τιμούμε σήμερα. Δικό σου είναι το δικαίωμα στην τέλεια ιερότητα που τώρα δέχεσαι. Με αυτή την αποδοχή η σωτηρία φτάνει σε όλους, γιατί ποιος θα μπορούσε να περιθάλπει την αμαρτία όταν ιερότητα σαν αυτή ευλογεί τον κόσμο; Ποιος θα μπορούσε να απελπίζεται όταν η τέλεια χαρά είναι δική σου, προσιτή σε όλους σαν θεραπεία για την θλίψη και την δυστυχία, για κάθε αίσθηση απώλειας, και για την πλήρη απόδραση από την αμαρτία και την ενοχή;

6. Και ποιος δεν θα ήθελε να είναι αδελφός με σένα τώρα · εσένα, τον λυτρωτή και σωτήρα του. ποιος δεν θα ήθελε να σε καλωσορίσει μέσα στην καρδιά του με τρυφερή πρόσκληση, ανυπομονώντας να ενωθεί με κάποιον σαν αυτόν σε ιερότητα; Είσαι έτσι όπως σε δημιούργησε ο Θεός. Αυτά τα λόγια διαλύουν την νύχτα, και δεν υπάρχει πια σκοτάδι. Το φως έχει έρθει σήμερα για να ευλογήσει τον κόσμο. Διότι έχεις αναγνωρίσει τον Υιό του Θεού, και σ'αυτή την αναγνώριση είναι και η αναγνώριση του κόσμου.

ΜΑΘΗΜΑ 163

Δεν υπάρχει θάνατος. Ο Υιός του Θεού είναι ελεύθερος

1. Ο θάνατος είναι μια σκέψη που παίρνει πολλές μορφές, πολύ συχνά μη αναγνωρίσιμες. Μπορεί να εμφανιστεί σαν λύπη, φόβος, άγχος ή αμφιβολία · σαν θυμός, απιστία και έλλειψη εμπιστοσύνης · ως έγνοια για το σώμα, φθόνος, και σε όλες τις μορφές με τις οποίες η ευχή σου να γίνεις έτσι όπως δεν είσαι, μπορεί να σε βάλει σε πειρασμό. Όλες αυτές οι σκέψεις δεν είναι παρά αντανάκλαση της λατρείας του θανάτου σαν σωτήρα και σαν χορηγό της απελευθέρωσης.

2. Όντας η ενσάρκωση του φόβου, ο οικοδεσπότης της αμαρτίας, ο θεός των ενόχων και ο άρχοντας όλων των ψευδαισθήσεων και αυταπατών, πραγματικά η σκέψη του θανάτου φαντάζει ισχυρή. Γιατί φαίνεται σαν να κρατά όλα τα ζωντανά πράγματα μέσα στα ζαρωμένα χέρια του · όλες τις ελπίδες και τις επιθυμίες μέσα στην καταστροφική λαβή του · κοιτώντας όλους τους στόχους με τα τυφλά του μάτια. Οι αδύναμοι, οι αβοήθητοι και ασθενείς υποκλίνονται μπροστά στην εικόνα του, νομίζοντας ότι αυτή και μόνο είναι αληθινή, αναπόφευκτη, άγια της εμπιστοσύνης τους. Γιατί μόνο αυτός είναι βέβαιο πως θα έρθει.

3. Όλα τα άλλα πράγματα εκτός από τον θάνατο φαίνονται αβέβαια, χάνονται πολύ γρήγορα ενώ αποκτώνται με πολύ μεγάλη δυσκολία, η έκβασή τους είναι αβέβαιη, έχουν την τάση να προδίδουν τις ελπίδες που κάποτε ενέπνευσαν και αφήνουν πίσω τους την γεύση της σκόνης και της στάχτης, στην θέση των ελπίδων και των ονείρων. Αλλά ο θάνατος είναι αξιόπιστος. Διότι θα έρθει με βέβαια βήματα όταν έρθει η ώρα για την άφιξή του. Αυτός ποτέ δεν θα αποτύχει να πάρει όλη την ζωή ως όμηρο του.

4. Θέλεις να υποκλίνεσαι σε είδωλα σαν αυτό; Εδώ η δύναμη και η ισχύς του Θεού του Ίδιου γίνονται αντιληπτές μέσα σε ένα είδωλο φτιαγμένο από σκόνη. Εδώ το αντίθετο του Θεού διακηρύσσεται άρχοντας όλης της δημιουργίας, ισχυρότερος από την Θέληση του Θεού για ζωή, ατέλειωτη αγάπη και την τέλεια, αναλλοίωτη σταθερότητα του Ουρανού. Εδώ η Θέληση του Πατέρα και του Υιού δέχονται την τελική τους ήττα για να τοποθετηθούν κάτω από την αφοπέτρα που ο θάνατος έθεσε πάνω στο σώμα του άγιου Υιού του Θεού.

5. Ανίερος μέσα στην ήττα του, αυτός έχει γίνει αυτό που θέλει να τον κάνει ο θάνατος. Ο επιτάφιος του, που ο ίδιος ο θάνατος έχει γράψει, δεν του δίνει κανένα όνομα, διότι έχει γίνει πια χώμα. Δεν λέει παρά αυτό: «Εδώ κείται ένας μάρτυρας που αποδεικνύει ότι ο Θεός είναι νεκρός.» Και αυτό γράφει ξανά, και ξανά, ενώ εν τω μεταξύ οι λάτρες του συμφωνούν, και γονατίζοντας με το μέτωπο στο έδαφος, ψιθυρίζουν έντρομοι ότι έτσι είναι.

6. Είναι αδύνατον να λατρεύεις τον θάνατο σε οποιαδήποτε μορφή, και ακόμα να επιλέγεις κάποιες μορφές που δεν θα περιθάλλεις και θα αποφεύγεις, ενώ ακόμα πιστεύεις στις υπόλοιπες. Γιατί ο θάνατος είναι καθολικός. Είτε όλα τα πράγματα πεθαίνουν, είτε ζουν και δεν είναι δυνατόν να πεθάνουν. Δεν είναι δυνατός κανένας συμβιβασμός. Διότι εδώ ξανά βλέπουμε μία προφανή θέση, την οποία πρέπει να δεχτούμε αν θέλουμε να είμαστε πνευματικά υγιείς · ό,τι αντικρούει μία σκέψη ολοκληρωτικά δεν μπορεί να είναι αληθινό, εκτός κι αν το αντίθετό είναι αποδεδειγμένα λανθασμένο.

7. Η ιδέα του θανάτου του Θεού είναι τόσο εξωφρενική που ακόμα και οι παράφρονες έχουν δυσκολία στο να την πιστέψουν. Διότι υπονοεί ότι ο Θεός ήταν κάποτε ζωντανός και τώρα με κάποιο τρόπο πέθανε · σκοτώθηκε, προφανώς, από εκείνους που δεν Τον ήθελαν ζωντανό. Η ισχυρότερη θέλησή τους θα υπερισχύσει της δικής Του, κι έτσι η αιώνια ζωή υποχώρησε μπροστά στον θάνατο. Και μαζί με τον Πατέρα πέθανε και ο Υιός.

8. Οι λάτρες του θανάτου μπορεί να φοβούνται. Και όμως, είναι δυνατόν σκέψεις σαν αυτές να είναι τρομακτικές; Αν έβλεπαν ότι αυτό είναι το μόνο που πιστεύουν, τότε αμέσως θα απελευθερωνόντουσαν. Και εσύ αυτό θα τους δείξεις σήμερα. Δεν υπάρχει θάνατος, και τον αποκηρύσσουμε σε κάθε του μορφή, για την σωτηρία την δική τους αλλά και για την δική μας. Ο Θεός δεν έφτιαξε τον θάνατο. Άρα όποια μορφή και να παίρνει πρέπει να είναι ψευδαίσθηση. Αυτή την θέση παίρνουμε σήμερα. Και μας έχει δοθεί να κοιτάξουμε πέρα από τον θάνατο και να βλέπουμε την ζωή πέρα από αυτόν.

9. Πατέρα μας, ευλόγησε τα μάτ α μας σήμερα. Ε μαστε ο αγγελ αφόρο Σου, κα επ θυμούμε να δούμε την ένδοξη αντανάκλαση της Αγάπης Σου που λάμπει μέσα στο κάθε τ . Ζούμε κα κ νούμαστε μέσα σε Σένα μόνο. Δεν ε μαστε δ αχωρ σμένο από την α ών α ζωή Σου. Δεν υπάρχε θάνατος, γ ατ ο θάνατος δεν ε να το Θέλημά Σου. Κα κατο κούμε εκε όπου μας έθεσες, στην ζωή που μο ραζόμαστε μαζ με Σένα κα όλα τα ζωντανά πράγματα, γ α να ε μαστε σαν Εσένα κα μέρος από Εσένα γ α πάντα. Δεχόμαστε τ ς Σκέψε ς Σου ως δ κές μας, κα η θέλησή μας ε να ένα με την δ κή Σου ε ς τους α ώνες των α ώνων. Αμήν

ΜΑΘΗΜΑ 164

Τώρα είμαστε ένα με Αυτόν ο Οποίος είναι η Πηγή μας

1. Ποια άλλη ώρα από το τώρα είναι δυνατόν να αναγνωριστεί η αλήθεια; Το παρόν είναι ο μόνος χρόνος που υπάρχει. Γι αυτό σήμερα, αυτήν την στιγμή, τώρα, ερχόμαστε να κοιτάξουμε αυτό που ήταν πάντα εκεί · όχι στην όρασή μας, άλλα στα μάτια του Χριστού. Αυτός κοιτά πέρα από τον χρόνο, και βλέπει την αιωνιότητα έτσι όπως απεικονίζεται εκεί. Ακούει τους ήχους που γεννά ο ανούσιος, πολυάσχολος κόσμος, αλλά τους ακούει αμυδρά. Διότι πέρα από αυτούς το μόνο που ακούει είναι το τραγούδι του Ουρανού, και την Φωνή που μιλά για τον Θεό πιο ξεκάθαρη, πιο ουσιαστική, πιο κοντινή.

2. Ο κόσμος ξεθωριάζει εύκολα μπροστά στην όρασή Του. Οι ήχοι του γίνονται όλο και πιο αδύναμοι. Μια μελωδία από πέρα, μακριά από τον κόσμο γίνεται όλο και πιο ευδιάκριτη · ένα αρχαίο κάλεσμα στο οποίο Αυτός δίνει μια αρχαία απάντηση. Θα τα αναγνωρίσεις και τα δύο, διότι δεν είναι παρά η δική σου απάντηση στο Κάλεσμα του Πατέρα σου προς τα σένα. Ο Χριστός απαντά εκ μέρους σου, αντηχώντας τον Εαυτό σου, χρησιμοποιώντας την φωνή σου

για να δώσει την χαρμόσυνη συναίνεσή Του · δεχόμενος την απελευθέρωσή σου εκ μέρους σου.

3. Πόσο ιερή είναι η άσκησή σου σήμερα, καθώς ο Χριστός σου δίνει τον όρασή Του και ακούει για σένα, και απαντά εν ονόματι σου στο Κάλεσμα που ακούει! Πόσο ήσυχη είναι η ώρα που δίνεις για να την περάσεις μαζί Του, πέρα από τον κόσμο. Πόσο εύκολα ξεχνιούνται όλες οι φαινομενικές αμαρτίες και όλες οι λύπες σβήνουν από την μνήμη σου. Σήμερα η θλίψη παραμερίζεται, διότι τα θεάματα και οι ήχοι που έρχονται από κάπου πιο κοντά από τον κόσμο είναι ξεκάθαρα για σένα που σήμερα επιθυμείς να δεχτείς τα δώρα που δίνει Αυτός.

4. Υπάρχει μια σιωπή μέσα στην οποία ο κόσμος δεν μπορεί να εισβάλλει. Υπάρχει μια πανάρχαια ειρήνη που φέρεις μέσα στην καρδιά σου και δεν την έχεις χάσει. Υπάρχει μια αίσθηση ιερότητάς μέσα σου που η σκέψη της αμαρτίας δεν έχει αγγίξει ποτέ. Όλα αυτά θα τα θυμηθείς σήμερα. Η πιστή άσκηση σήμερα θα σου φέρει ανταμοιβές τόσο μεγάλες και τόσο διαφορετικές από κάθε τι που αναζητούσες μέχρι τώρα, ώστε να γνωρίζεις ότι εδώ βρίσκεται ο θησαυρός σου, κι εδώ και η ανάπαυσή σου.

5. Αυτή είναι η μέρα που οι μάταιες φαντασιώσεις σου παραμερίζουν σαν αυλαία, για ν' αποκαλύψουν τι βρίσκεται πέρα από αυτές. Τώρα γίνεται ορατό αυτό που βρίσκεται πραγματικά εκεί, ενώ όλες οι σκιές που φαινομενικά το έκρυβαν, χάνονται. Τώρα η ισορροπία αποκαθίσταται, και η ζυγαριά της κρίσης αφήνεται σε Αυτόν που κρίνει σωστά. Και στην κρίση Του ο κόσμος θα ξεδιπλωθεί με απόλυτη αθωότητα μπροστά στα μάτια σου. Τώρα θα τον δεις με τα μάτια του Χριστού. Τώρα σου γίνεται ξεκάθαρη η μεταμόρφωσή του.

6. Αδελφέ μου, αυτή η μέρα είναι ιερή για τον κόσμο. Η όρασή σου, που σου έχει δοθεί από κάπου πέρα από όλα τα πράγματα αυτού του κόσμου, επιστρέφει το βλέμμα της σε αυτά με ένα νέο φως. Και αυτό που βλέπεις γίνεται η θεραπεία και η σωτηρία του κόσμου. Αυτό που αξίζει και αυτό που δεν αξίζει γίνονται αντιληπτά γι αυτό που είναι. Και αυτό που αξίζει την αγάπη σου λαμβάνει την αγάπη σου, ενώ δεν απομένει τίποτα να φοβηθείς.

7. Δεν θα κρίνουμε σήμερα. Δεν θα λάβουμε παρά μόνο αυτό που μας δίδεται από μια κρίση πέρα από αυτό τον κόσμο. Οι ασκήσεις μας σήμερα γίνονται το δώρο ευγνωμοσύνης μας για την απελευθέρωσή μας από την τύφλωση και από την δυστυχία. Όλα όσα βλέπουμε θα αυξάνουν την χαρά μας, διότι η ιερότητά τους αντανακλά την δική μας. Στεκόμαστε μέσα στο φως της συγχώρεσης στην όραση του Χριστού, και όλος ο κόσμος συγχωρείται μέσα στην δική μας . Ευλογούμε τον κόσμο, έτσι όπως τον βλέπουμε μέσα στο φως με το οποίο μας βλέπει ο Σωτήρας μας, και του προσφέρουμε την ελευθερία που μας δίδεται μέσω της όρασης Εκείνου που βλέπει μόνο μέσα από το φως της συγχώρεσης, και όχι μέσω της δικής μας.

8. Άνοιξε την αυλαία στην άσκησή σου απλά αφήνοντας να φύγουν όλα τα πράγματα που νομίζεις ότι θέλεις. Παραμερίζεις τους τιποτένιους θησαυρούς σου, και αφήνεις καθαρό και ανοιχτό χώρο μέσα στο νου σου όπου ο Χριστός μπορεί να έρθει, και να σου προσφέρει τον θησαυρό της σωτηρίας. Έχει την ανάγκη του καθαγιασμένου νου σου για να σώσει τον κόσμο. Δεν αξίζει ένας τέτοιος σκοπός να γίνει δικός σου; Δεν αξίζει ν' αναζητήσεις την όραση του Χριστού σήμερα, περισσότερο από τους στόχους αυτού του κόσμου που δεν φέρνουν ικανοποίηση;

9. Ας μην αφήσουμε την σημερινή μέρα να φύγει χωρίς τα δώρα που κρατά, δίνοντας την συναίνεση και την αποδοχή σου. Μπορούμε ν' αλλάξουμε τον κόσμο, αν τα αναγνωρίσεις. Μπορεί να μην βλέπεις πόση αξία έχει για τον κόσμο η αποδοχή σου. Αλλά αυτό σίγουρα το θέλεις · μπορείς ν' ανταλλάξεις όλα σου τα βάσανα με την χαρά σήμερα. Ασκήσου με ζήλο, και το δώρο είναι δικό σου. Θα σε εξαπατούσε ποτέ ο Θεός; Μπορεί ποτέ Αυτός να αθετήσει την υπόσχεσή Του; Μπορείς να κρατάς τα τόσο μικρά και ασήμαντα , όταν τα Χέρια Του παραδίδουν την απόλυτη σωτηρία στον Υιό Του;

ΜΑΘΗΜΑ 165

Ας μην αρνηθεί ο νους μου την Σκέψη του Θεού

1. Τι άλλο κάνει αυτό τον κόσμο να φαίνεται αληθινός εκτός από την δική σου άρνηση της αλήθειας που βρίσκεται πέρα από αυτόν; Τι άλλο είναι αυτό που σκιάζει την τέλεια ευτυχία και την αιώνια ζωή που ο Πατέρας σου επιθυμεί για σένα, εκτός από τις δικές σου σκέψεις μιζέριας και θανάτου; Και τι είναι αυτό που μπορεί να κρύψει αυτό που δεν γίνεται να κρυφτεί εκτός από την ψευδαίσθηση; Τι θα μπορούσε να κρατήσει από σένα αυτό που ήδη έχεις εκτός από την δική σου επιλογή να μην το βλέπεις, αρνούμενος ότι βρίσκεται εκεί;
2. Η Σκέψη του Θεού σε δημιούργησε. Δεν σε άφησε, ούτε έχεις ποτέ υπάρξει χώρια της ούτε στιγμή. Σου ανήκει. Από αυτήν ζεις. Είναι η Πηγή της ζωής σου, που κρατά εσένα ενωμένο μαζί της, και τα πάντα ενωμένα με σένα διότι ποτέ δεν σε άφησε. Η Σκέψη του Θεού σε προστατεύει, νοιάζεται για σένα, απαλύνει τον χώρο της ανάπαυσής σου και λειαίνει τον δρόμο σου, φωτίζοντας το νου σου με ευτυχία και αγάπη. Η αιωνιότητα και η παντοτινή ζωή λάμπουν μέσα στο νου σου, διότι η Σκέψη του Θεού δεν σε έχει εγκαταλείψει, και ακόμα ενοικεί μαζί σου.
3. Ποιος θα αρνιόταν την ασφάλειά του και την γαλήνη του, την χαρά και την θεραπεία του, την ειρήνη του νου του, την ήσυχη ανάπαυσή του, την ήρεμη αφύπνισή του, αν απλά και μόνο αναγνώριζε που κατοικούν όλα αυτά; Δεν θα ετοιμαζόταν αμέσως να πάει εκεί όπου βρίσκονται αυτά, εγκαταλείποντας όλα τ' άλλα ως ανάξια σε σύγκριση με αυτά; Και βρίσκοντάς τα, δεν θα σιγουρευόταν να τα κρατήσει μαζί του, και αυτός να παραμείνει μαζί τους;
4. Μην αρνείσαι τον Ουρανό. Είναι δικός σου σήμερα, φτάνει μόνο να το ζητήσεις. Ούτε χρειάζεται να αντιληφθείς πόσο μεγάλο είναι το δώρο, και πόσο αλλαγμένος θα είναι ο νους σου πριν έρθει σε σένα. Ζήτησε να λάβεις και θα σου δοθεί. Η βεβαιότητα βρίσκεται μέσα σε αυτό. Μέχρι να το καλωσορίσεις για δικό σου, θα παραμένει η αβεβαιότητα. Εν τούτοις ο Θεός είναι δίκαιος. Δεν απαιτείται η σιγουριά για να λάβεις αυτό που μόνο η αποδοχή σου μπορεί να σου χαρίσει.
5. Ζήτα με έντονο πόθο. Δεν χρειάζεται να είσαι βέβαιος πως ζητάς το μόνο πράγμα που θέλεις. Αλλά όταν έχεις λάβει, θα είσαι σίγουρος ότι έχεις τον θησαυρό που πάντα αναζητούσες. Με τι άραγε θα ήταν δυνατόν να θέλεις να τον ανταλλάξεις; Τι θα μπορούσε τώρα να σε παρακινήσει να το αφήσεις να ξεθωριάσει από την εκστατική σου όραση; Διότι αυτή η όραση αποδεικνύει ότι έχεις ανταλλάξει την τύφλωσή σου με τα μάτια του Χριστού που βλέπουν, ότι ο νους σου έχει αφήσει κατά μέρος την άρνηση, και έχει δεχτεί την Σκέψη του Θεού ως κληρονομιά σου.
6. Τώρα έχουν περάσει όλες οι αμφιβολίες, και το τέλος του ταξιδιού είναι σίγουρο, και η σωτηρία σου έχει δοθεί. Τώρα η δύναμη του Χριστού είναι μέσα στο νου σου, για να θεραπεύεις έτσι όπως θεραπεύτηκες.. Γιατί τώρα είσαι ανάμεσα στους σωτήρες του κόσμου. Ο προορισμός σου βρίσκεται εκεί και πουθενά αλλού. Θα συναινούσε ποτέ ο Θεός να αφήσει τον Υιό Του για πάντα πεινασμένο επειδή αρνείται την τροφή που χρειάζεται για να ζήσει; Η αφθονία ενοικεί μέσα σ αυτόν, και η στέρηση δεν μπορεί να τον αποκόψει από την Αγάπη του Θεού που τον στηρίζει και από την εστία του.
7. Σήμερα ασκήσου με ελπίδα. Διότι η ελπίδα στ' αλήθεια δικαιώνεται. Οι αμφιβολίες σου είναι χωρίς κανένα νόημα, διότι ο Θεός είναι βέβαιος. Και η Σκέψη του Θεού ποτέ δεν είναι απούσα. Η βεβαιότητα πρέπει να ενοικεί σε σένα που είσαι ο οικοδεσπότης Του. Αυτά τα Μαθήματα αφαιρούν όλες τις αμφιβολίες που έχεις παρεμβάλλει ανάμεσα σε Αυτόν και στην βεβαιότητά σου γι Αυτόν.
8. Βασιζόμαστε στον Θεό, και όχι στον εαυτό μας, για να μας δώσει βεβαιότητα. Και στο Όνομά Του ασκούμαστε σήμερα όπως μας κατευθύνει ο Λόγος Του. Η βεβαιότητα Του βρίσκεται πέρα από κάθε αμφιβολία μας. Η Αγάπη Του παραμένει πέρα από όλους μας τους φόβους. Η Σκέψη του Θεού βρίσκεται σταθερή πέρα από όλα τα όνειρα, μέσα στο νου μας, σύμφωνα με την Θέλησή Του.

ΜΑΘΗΜΑ 166

Ο Θεός μου έχει εμπιστευτεί τα δώρα Του

1. Όλα τα πράγματα σου έχουν δοθεί. Η εμπιστοσύνη του Θεού σε σένα είναι απεριόριστη. Αυτός γνωρίζει τον Υιό Του. Δίνει χωρίς εξαίρεση, χωρίς να παρακρατήσει τίποτα που συνεισφέρει στην ευτυχία σου. Εν τούτοις, αν η θέλησή σου δεν είναι ένα με την δική Του, δεν λαμβάνεις τα δώρα Του. Αλλά τι θα σε έκανε να πιστέψεις ότι υπάρχει άλλη θέληση από την δική Του;
2. Εδώ βρίσκεται ένα παράδοξο στο οποίο βασίζεται η κατασκευή αυτού του κόσμου. Αυτός ο κόσμος δεν είναι η Θέληση του Θεού, άρα δεν είναι αληθινός. Όμως αυτοί που τον θεωρούν αληθινό πρέπει να πιστεύουν ότι υπάρχει μια άλλη θέληση, και μια που οδηγεί σε αντίθετα αποτελέσματα από αυτά που επιθυμεί Εκείνος. Πραγματικά αδύνατον · αλλά κάθε νους που βλέπει τον κόσμο και τον κρίνει ως σίγουρο, στέρεο, αξιόπιστο και αληθινό πιστεύει σε δύο δημιουργούς · ή σε έναν, αυτόν τον ίδιο. Αλλά ποτέ στον Θεό.
3. Τα δώρα του Θεού δεν είναι αποδεκτά σε κάποιον που τρέφει τέτοιες περίεργες αντιλήψεις. Αυτός πιστεύει ότι το να δεχτεί τα δώρα του Θεού, όσο προφανή και αν γίνουν, όσο επίμονα και αν καλείται να τα διεκδικήσει σαν δικά του, σημαίνει ότι οδηγείται σε προδοσία ενάντια στον εαυτό του. Αυτός πρέπει να αρνηθεί την παρουσία τους, να αντικρούσει την αλήθεια τους, και να υποφέρει για να κρατήσει τον κόσμο που έφτιαξε.
4. Εδώ βρίσκεται το μόνο σπίτι που νομίζει ότι ξέρει. Εδώ βρίσκεται η μοναδική ασφάλεια που νομίζει ότι μπορεί να βρει. Χωρίς τον κόσμο που έφτιαξε είναι ένας απόκληρος · άστεγος και φοβισμένος. Δεν συνειδητοποιεί ότι εδώ είναι που πραγματικά φοβάται, και εδώ είναι άστεγος · ένας άστεγος περιπλανώμενος τόσο μακριά από το σπίτι του, σε τόσο τεράστια απόσταση από αυτό και δεν συνειδητοποιεί πως έχει ξεχάσει από πού ήρθε, που πηγαίνει, ή ακόμα και ποιος είναι πραγματικά.
5. Και όμως, μέσα στις μοναχικές, ανούσιες περιπλανήσεις του, τα δώρα του Θεού πηγαίνουν μαζί του, χωρίς αυτός να τα γνωρίζει. Δεν γίνεται να τα χάσει. Αλλά δεν βλέπει αυτό που του έχει δοθεί. Συνεχίζει να περιπλανιέται, γνωρίζοντας την ματαιότητα που βλέπει παντού γύρω του, καταλαβαίνοντας ότι ο πενιχρός του κλήρος όλο και λιγοστεύει, όσο προχωρά προς το πουθενά. Και όμως περιπλανιέται ακόμα μέσα στην δυστυχία και την φτώχεια, μόνος παρόλο που ο Θεός είναι μαζί του, και είναι δικός του ένας τόσο σπουδαίος θησαυρός που όλα όσα περιέχει ο κόσμος δεν έχουν αξία μπροστά στο μέγεθος του.
6. Φαντάζει σαν μία θλιβερή φιγούρα · κουρασμένος, ρακένδυτος, και με πόδια που αιμορραγούν από τον βραχώδη δρόμο που περπατά. Δεν υπάρχει κανένας που να μην ταυτίζεται μαζί του, γιατί όλοι όσοι έρχονται εδώ έχουν ακολουθήσει το μονοπάτι που ακολουθεί κι αυτός, και έχουν νιώσει ήττα και απελπισία έτσι όπως κι αυτός νιώθει τώρα. Εν τούτοις δεν είναι στ' αλήθεια τραγικός, όταν δεις ότι ακολουθεί τον δρόμο που διάλεξε, και δεν χρειάζεται παρά να συνειδητοποιήσει Ποιος περπατά μαζί του και να ανοίξει τους θησαυρούς του για να ελευθερωθεί;
7. Αυτός είναι ο εαυτός που εσύ έχεις διαλέξει, αυτόν που έφτιαξες για ν' αντικαταστήσεις την πραγματικότητα. Αυτός είναι ο εαυτός που υπερασπίζεσαι με τόση μανία ενάντια σε κάθε λογική, κάθε απόδειξη, και όλες τις μαρτυρίες που σου αποδεικνύουν ότι αυτό δεν είσαι εσύ. Δεν τους δίνεις καμία σημασία. Συνεχίζεις τον δρόμο που έχεις αποφασίσει με τα μάτια κάτω από φόβο μήπως και τυχόν ρίξεις μια βιαστική ματιά προς την αλήθεια, και απελευθερωθείς από την αυταπάτη και ελευθερωθείς.
8. Δειλιάζεις μήπως και νιώσεις το άγγιγμα του Χριστού στον ώμο σου, και αντιληφθείς το απαλό Του χέρι να σε κατευθύνει να κοιτάξεις τα δώρα σου. Πως θα μπορούσες τότε να διακηρύσσεις την φτώχεια σου στην εξορία; Θα σε έκανε να γελάσεις με αυτή την αντίληψη για τον εαυτό σου. Που θα είναι τότε η αυτό-λύπηση σου; Και τι θα έχει γίνει όλη αυτή η τραγωδία που αναζήτησες να φτιάξεις γι αυτόν που ο Θεός θέλησε μόνο χαρά;
9. Ο αρχαίος φόβος σου έρχεται αντιμέτωπος με σένα τώρα, και η δικαιοσύνη επιτέλους σε έχει προλάβει. Το χέρι του Χριστού έχει αγγίξει τον ώμο σου, και νιώθεις ότι δεν είσαι μόνος. Ακόμα, νομίζεις ότι ο αξιοθρήνητος εαυτός που νόμιζες ότι ήσουν εσύ μπορεί να μην είναι η Ταυτότητά σου. Ίσως ο Λόγος του Θεού να είναι πιο αληθινός από τον δικό σου. Ίσως τα δώρα Του προς εσένα να είναι αληθινά. Ίσως Αυτός να μην έχει νικηθεί εντελώς από το σχέδιό σου να κρατήσεις τον Υιό Του σε βαθιά λήθη, και να πορεύεσαι στον δρόμο που επιλέγεις χωρίς τον Εαυτό σου.
10. Η Θέληση του Θεού δεν αντικρούει. Απλά είναι. Δεν είναι ο Θεός που έχεις φυλακίσει στο σχέδιό σου να χάσεις τον Εαυτό σου. Αυτός δεν γνωρίζει ένα σχέδιο τόσο ξένο προς την

Θέλησή Του. Υπήρξε μια ανάγκη που Αυτός δεν καταλάβαινε, στην οποία έδωσε Απάντηση. Αυτό είναι όλο. Και εσένα που σου έχει δοθεί αυτή η Απάντηση δεν χρειάζεσαι τίποτα άλλο εκτός από αυτό.

11. Τώρα ζούμε, γιατί τώρα δεν γίνεται να πεθάνουμε. Η επιθυμία για τον θάνατο βρίσκει τώρα την απάντησή της, και τα μάτια που τον κοίταζαν αντικαταστάθηκαν με μια όραση που αντιλαμβάνεται ότι δεν είσαι αυτό που προσποιείσαι ότι είσαι. Ένας περπατά μαζί σου ο Οποίος απαντά απαλά σε όλους σου τους φόβους με αυτή την φιλεύσπλαχνη απάντηση. «Δεν είναι έτσι.» Σου δείχνει όλα τα δώρα που έχεις κάθε φορά που σε καταδυναστεύει η σκέψη της ανέχειας, και σου μιλά για την Συντροφικότητά Του όταν αντιλαμβάνεσαι τον εαυτό σου μόνο και φοβισμένο.

12. Αλλά Αυτός σου θυμίζει ακόμα ένα πράγμα που είχες λησμονήσει. Γιατί το άγγιγμά Του επάνω σου σε έχει κάνει σαν Αυτόν. Τα δώρα που έχεις δεν είναι μόνο για σένα. Αυτά που έχει έρθει να σου προσφέρει, τώρα πρέπει να μάθεις να τα δίνεις. Αυτό είναι το μάθημα που φέρει η προσφορά Του, διότι σε έχει σώσει από την μοναξιά που επιχειρήσες να φτιάξεις για να κρυφτείς από τον Θεό. Σου έχει υπενθυμίσει όλα τα δώρα που σου έχει δώσει ο Θεός. Σου μιλά, ακόμα, και γι αυτό που γίνεται και δική σου θέληση όταν δέχεσαι αυτά τα δώρα, και αναγνωρίζεις ότι είναι δικά σου.

13. Αυτά τα δώρα είναι δικά σου, σου τα έχει εμπιστευτεί να τα φροντίζεις, για να τα δώσεις σε όλους όσους διαλέγουν τον μοναχικό δρόμο από τον οποίο εσύ έχεις ξεφύγει. Δεν καταλαβαίνουν ότι απλά ακολουθούν τις επιθυμίες τους. Εσύ είσαι που τους διδάσκεις τώρα. Γιατί έχεις μάθει από τον Χριστό ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος να πορεύονται. Δίδαξέ τους δείχνοντάς τους την ευτυχία που έρχεται σε εκείνους που νιώθουν το άγγιγμα του Χριστού, και αναγνωρίζουν τα δώρα του Θεού. Μην αφήνεις την θλίψη να σε βάζει σε πειρασμό να αθετήσεις την εμπιστοσύνη σου.

14. Οι αναστεναγμοί σου τώρα προδίδουν τις ελπίδες εκείνων που βλέπουν προς τα σένα για την απελευθέρωσή τους. Τα δάκρυά σου είναι δικά τους. Αν εσύ είσαι ασθενής, τους στερείς την θεραπεία τους. Αυτό που φοβάσαι τους διδάσκει ότι οι φόβοι τους είναι δικαιολογημένοι. Το χέρι σου γίνεται ο χορηγός του αγγίγματος του Χριστού · η αλλαγή του νου σου γίνεται η απόδειξη ότι όποιος δέχεται τα δώρα του Θεού δεν είναι δυνατόν να υποφέρει από τίποτα. Σου έχει ανατεθεί η απελευθέρωση του κόσμου από τον πόνο.

15. Μην την προδώσεις. Γίνε η ζώσα απόδειξη του τι μπορεί να προσφέρει στον καθένα το άγγιγμα του Χριστού. Ο Θεός σου έχει εμπιστευτεί όλα Του τα δώρα. Γίνε η απόδειξη της ευτυχίας σου για το πόσο μπορεί να μεταμορφωθεί ο νους που επιλέγει να δεχτεί τα δώρα Του, και να νιώσει το άγγιγμα του Χριστού. Αυτή είναι η αποστολή σου τώρα. Διότι ο Θεός εμπιστεύεται την διανομή των δώρων Του σε όλους όσους τα έχουν λάβει. Αυτός μοιράζεται την χαρά Του με σένα. Και τώρα εσύ πηγαίνεις να την μοιραστείς με τον κόσμο.

ΜΑΘΗΜΑ 167

Υπάρχει μια ζωή, και αυτήν την μοιράζομαι με τον Θεό

1. Δεν υπάρχουν διαφορετικά είδη ζωής, γιατί η ζωή είναι σαν την αλήθεια. Δεν έχει διαβαθμίσεις. Είναι η μία κατάσταση την οποία μοιράζονται όλα όσα δημιούργησε ο Θεός. Σαν όλες τις Σκέψεις Του, δεν έχει αντίθετο. Δεν υπάρχει θάνατος διότι ό,τι δημιούργησε ο Θεός μοιράζεται την ζωή Του. Δεν υπάρχει θάνατος διότι αντίθετο στον Θεό δεν υπάρχει. Δεν υπάρχει θάνατος γιατί ο Πατέρας και ο Υιός είναι Ένα.

2. Σε αυτόν τον κόσμο φαίνεται πως υπάρχει μια κατάσταση που είναι το αντίθετο της ζωής. Το ονομάζεις θάνατο. Και όμως έχουμε μάθει ότι η ιδέα του θανάτου παίρνει πολλές μορφές. Είναι η μόνη ιδέα στην οποία βασίζονται όλα τα συναισθήματα που δεν είναι απόλυτα χαρούμενα. Είναι ο συναγερμός στον οποίο ανταποκρίνεσαι με οποιαδήποτε μορφή που δεν είναι τέλεια χαρά. Κάθε θλίψη, απώλεια, ανησυχία, βάσανο και πόνος, ακόμα και ο

παραμικρός αναστεναγμός κούρασης, μία ανεπαίσθητη δυσανασχέτηση ή και το πιο απλό συνοφρύωμα, αναγνωρίζουν τον θάνατο. Κι επομένως αρνείσαι ότι ζεις.

3. Νομίζεις ότι ο θάνατος είναι του σώματος. Και όμως, δεν είναι παρά μια ιδέα, άσχετη με το τι φαίνεται σαν σωματικό. Μια σκέψη βρίσκεται μόνο μέσα στο νου. Έπειτα μπορεί να εφαρμοστεί όπως την κατευθύνει ο νους. Αλλά η προέλευσή της είναι εκεί που πρέπει να γίνει η αλλαγή, αν γίνει. Οι ιδέες δεν αφήνουν την πηγή τους. Η έμφαση που δίνουν αυτά τα Μαθήματα σε αυτή την ιδέα οφείλεται στο γεγονός ότι αυτή αποτελεί κεντρικό θέμα των προσπαθειών μας να αλλάξουμε το νου σου για τον εαυτό σου. Είναι ο λόγος που μπορείς να θεραπεύεις. Είναι η αιτία της θεραπείας. Αυτός είναι ο λόγος που δεν γίνεται να πεθαίνεις. Η αλήθεια της έχει διασφαλίσει την ενότητά σου με τον Θεό.

4. Ο θάνατος είναι η σκέψη ότι είσαι διαχωρισμένος από τον Δημιουργό σου. Είναι η πεποίθηση ότι οι καταστάσεις αλλάζουν, τα συναισθήματα εναλλάσσονται από λόγους που δεν μπορείς να ελέγξεις, και που δεν έφτιαξες, και ποτέ δεν μπορείς ν' αλλάξεις. Είναι η παγιωμένη πεποίθηση ότι οι ιδέες μπορούν να αφήσουν την πηγή τους, και να πάρουν ιδιότητες που δεν περιέχονται στην πηγή τους, και να γίνουν έτσι διαφορετικές από την ίδια τους την προέλευση, χώρια από αυτήν ως προς το είδος όπως και σε απόσταση, χρόνο και μορφή.

5. Ο θάνατος δεν είναι δυνατόν να προέλθει από την ζωή. Οι ιδέες παραμένουν ενωμένες με την πηγή τους. Μπορούν να επεκτείνουν όλα όσα περιέχει η πηγή τους. Ως προς αυτό, μπορούν να πάνε πέρα από τον εαυτό τους. Αλλά δεν μπορούν να γεννήσουν αυτό που ποτέ δεν τους είχε δοθεί. Όπως φτιάχτηκαν, έτσι θα φτιάχνουν. Όπως γεννήθηκαν, έτσι θα γεννούν. Και εκεί από όπου ήρθαν, εκεί και θα επιστρέψουν.

6. Ο νους μπορεί να νομίζει ότι κοιμάται, αλλά αυτό είναι όλο. Δεν μπορεί να αλλάξει αυτό που είναι η αφυπνισμένη του κατάσταση. Δεν μπορεί να φτιάξει ένα σώμα, ούτε να κατοικήσει μέσα σε ένα σώμα. Ό,τι είναι ξένο προς το νου δεν υπάρχει, διότι δεν έχει πηγή. Διότι ο νους δημιουργεί όλα τα πράγματα που υπάρχουν, και δεν μπορεί να τους δώσει ιδιότητες που δεν έχει, ούτε ν' αλλάξει την δική του αιώνια, γεμάτη επίγνωση κατάσταση. Δεν μπορεί να φτιάξει ότι είναι υλικό. Αυτό που φαίνεται πως πεθαίνει δεν είναι παρά σημάδι νου που κοιμάται.

7. Το αντίθετο της ζωής μπορεί να είναι μόνο μία άλλη μορφή ζωής. Ως τέτοια, μπορεί να συμφιλιωθεί με αυτό που την δημιούργησε, διότι δεν είναι αντίθετο της αλήθειας. Η μορφή της μπορεί ν' αλλάξει · μπορεί να φαίνεται ότι είναι κάτι που δεν είναι. Εν τούτοις, ο νους είναι νους, αφυπνισμένος ή κοιμισμένος. Δεν είναι το αντίθετό του σε ό,τι είναι δημιουργημένο, ούτε σε ό,τι φαίνεται πως φτιάχνει όταν πιστεύει ότι κοιμάται.

8. Ο Θεός δημιουργεί μόνο νου σε κατάσταση αφύπνισης. Αυτός δεν κοιμάται, και οι δημιουργίες Του δεν μπορούν να μοιραστούν κάτι που Αυτός δεν δίνει, ούτε να φτιάξουν καταστάσεις τις οποίες δεν μοιράζεται Αυτός μαζί τους. Η σκέψη του θανάτου δεν είναι η αντίθετη με τις σκέψεις ζωής. Οι Σκέψεις του Θεού, παντοτινά χωρίς αντίθετα οιοδήποτε είδους, παραμένουν για πάντα αναλλοίωτες, με την δύναμη να επεκτείνονται χωρίς αλλαγές, αιώνια, ενώ παράλληλα παραμένουν και μέσα στον εαυτό τους, διότι βρίσκονται παντού.

9. Αυτό που φαίνεται ότι είναι το αντίθετο της ζωής είναι απλά κατάσταση ύπνου. Όταν ο νους επιλέξει να είναι αυτό που δεν είναι, και να αναλάβει μία ξένη δύναμη την οποία δεν έχει, μία αλλογενή κατάσταση στην οποία δεν μπορεί να εισέλθει, ή μία ψευδή κατάσταση όχι μέσα στην Πηγή του, απλά φαίνεται σαν έχει αποκοιμηθεί για λίγο. Ονειρεύεται το χρόνο · ένα διάλειμμα κατά την διάρκεια του οποίου αυτό που φαίνεται ότι συμβαίνει ποτέ δεν έχει γίνει, οι αλλαγές που έχουν επιτελεστεί είναι δίχως νόημα, και όλα τα γεγονότα δεν είναι πουθενά. Όταν ο νους ξυπνήσει, συνεχίζει έτσι όπως ήταν πάντα

10. Σήμερα ας είμαστε τα παιδιά της αλήθειας, και ας μην αρνούμαστε την ιερή μας κληρονομιά. Η ζωή μας δεν είναι όπως την φανταζόμαστε. Ποιος αλλάζει ζωή απλά επειδή κλείνει τα μάτια του, ή ποιος κάνει τον εαυτό του κάτι που δεν είναι επειδή κοιμάται, και ονειρεύεται κάτι το αντίθετο από αυτό που είναι; Δεν θα ζητήσουμε τον θάνατο σε καμιά του μορφή σήμερα. Ούτε θ' αφήσουμε φαντασίες αντίθετες της ζωής να κατοικήσουν για μια στιγμή εκεί όπου η Σκέψη της αιώνιας ζωής τοποθετήθηκε από τον Θεό τον Ίδιο.

11. Τον άγιο Του οίκο προσπαθούμε να κρατήσουμε σήμερα έτσι όπως Αυτός τον εδραίωσε, και επιθυμεί να είναι εις τους αιώνες των αιώνων. Αυτός είναι ο Κύριος όλων όσων σκεφτόμαστε σήμερα. Και με τις Σκέψεις Του, οι οποίες δεν γίνεται να έχουν αντίθετο, καταλαβαίνουμε ότι υπάρχει μια ζωή, και αυτή την μοιραζόμαστε με Αυτόν, με όλη την δημιουργία, και με τις σκέψεις αυτών τους οποίους δημιούργησε σε μια ενότητα ζωής που δεν μπορεί να χωριστεί με τον θάνατο και ν' αφήσει την Πηγή της ζωής από την οποία προήλθε.

12. Μοιραζόμαστε μια ζωή διότι έχουμε μια Πηγή, μια Πηγή από την οποία έρχεται σε μας η τελειότητα, και παραμένει πάντα μέσα στον ιερό νου που Αυτός δημιούργησε τέλειο. Έτσι

όπως ήμασταν, έτσι είμαστε και τώρα και θα είμαστε για πάντα. Ένας κοιμισμένος νους πρέπει να ξυπνήσει, καθώς βλέπει την δική του τελειότητα να καθρεπτίζει τον Κύριο της ζωής τόσο τέλεια που χάνεται μέσα σε αυτό που καθρεφτίζεται εκεί. Και τώρα πια δεν είναι μια απλή αντανάκλαση. Γίνεται αυτό που αντανακλά, και το φως που κάνει δυνατή την αντανάκλαση. Τώρα δεν χρειάζεται καμιά όραση. Διότι ο αφυπνισμένος νους είναι ένας που γνωρίζει την Πηγή του, τον Εαυτό Του, την Ιερότητά του.

ΜΑΘΗΜΑ 168

Η χάρη σου μου δίδεται. Την διεκδικώ τώρα

1. Ο Θεός μας μιλάει. Εμείς δεν θα Του μιλήσουμε; Δεν είναι απόμακρος. Δεν κάνει καμιά προσπάθεια να κρυφτεί από εμάς. Εμείς προσπαθούμε να κρυφτούμε από Αυτόν, και υποφέρουμε από αυταπάτες. Αυτός παραμένει απόλυτα προσιτός. Αγαπά τον Υιό Του. Τίποτα άλλο εκτός από αυτό δεν είναι βέβαιο, αλλά αυτή η βεβαιότητα είναι επαρκής. Αυτός θ' αγαπά τον Υιό Του για πάντα. Και όταν ο νους του παραμένει κοιμισμένος, Αυτός ακόμα τον αγαπά. Και όταν ο νους του αφυπνιστεί, τον αγαπά με την αιώνια αναλλοίωτη Αγάπη Του.

2. Αν μόνο ήξερες την σημασία της Αγάπης Του, η ελπίδα και η απελπισία θα ήταν αδύνατον να σε αγγίξουν. Γιατί κάθε ελπίδα θα εκπληρωνόταν μια για πάντα, και η απελπισία κάθε μορφής θα ήταν αδιανόητη. Η απάντησή Του σε κάθε απελπισία είναι η χάρη Του, γιατί μέσα σε αυτή βρίσκεται η ανάμνηση της Αγάπης Του. Δεν θα έδινε με χαρά το μέσο με το οποίο το Θέλημά Του αναγνωρίζεται; Η χάρη Του είναι δική σου από την στιγμή που θα την αναγνωρίσεις. Και η θύμηση Εκείνου αφυπνίζεται στο νου που ζητά από Αυτόν το μέσο με το οποίο τελειώνει ο ύπνος του.

3. Σήμερα ζητούμε από τον Θεό το δώρο που με τόση προσοχή έχει διατηρήσει μέσα στην καρδιά μας, περιμένοντας ν' αναγνωριστεί. Αυτό είναι το δώρο με το οποίο ο Θεός σκύβει προς εμάς και μας σηκώνει, κάνοντας το τελικό βήμα της σωτηρίας ο Ίδιος. Όλα τα άλλα βήματα εκτός από αυτό τα μαθαίνουμε με την καθοδήγηση της Φωνής Του. Αλλά στο τέλος έρχεται ο Ίδιος, και μας παίρνει στην αγκαλιά Του και καθαρίζει τους ιστούς μέσα στους οποίους κοιμόμαστε. Η χάρη Του είναι κάτι παραπάνω από μια απάντηση. Επανορθώνει όλες τις μνήμες που έχει λησμονήσει ο κοιμισμένος νους · όλη την βεβαιότητα της σημασίας της Αγάπης Του.

4. Ο Θεός αγαπά τον Υιό Του. Ζήτησέ Του να σου δώσει το μέσο με το οποίο εξαφανίζεται αυτός ο κόσμος, και έρχεται στην αρχή η όραση, με την γνώση μία μόνο στιγμή αργότερα. Γιατί με την χάρη Του βλέπεις ένα φως που καλύπτει όλο τον κόσμο με αγάπη, και παρακολουθείς τον φόβο να εξαφανίζεται από κάθε πρόσωπο καθώς οι καρδιές εξυψώνονται και διεκδικούν για δικό τους αυτό το φως. Τι άλλο μένει τώρα που να καθυστερεί τον Ουρανό έστω και για μια στιγμή; Τι άλλο μένει που δεν έχει γίνει όταν η συγχώρεσή σου αναπαύεται πάνω σε όλα τα πράγματα;

5. Σήμερα είναι μια νέα ιερή μέρα, διότι λαμβάνουμε αυτό που μας έχει δοθεί. Η πίστη μας βρίσκεται στον Χορηγό, και όχι στην δική μας αποδοχή. Αναγνωρίζουμε τα λάθη μας, αλλά Αυτός στον Οποίο κάθε σφάλμα είναι άγνωστο είναι επίσης και Αυτός ο Οποίος απαντά στα λάθη μας δίνοντάς μας το μέσον να τα παραδώσουμε, και να εξυψωθούμε προς Αυτόν με ευγνωμοσύνη και αγάπη.

6. Και Αυτός κατεβαίνει για να μας συναντήσει, καθώς εμείς ερχόμαστε προς Αυτόν. Διότι αυτό που έχει προετοιμάσει για μας, Αυτός το δίνει και εμείς λαμβάνουμε. Αυτό είναι το Θέλημά Του, διότι αγαπά τον Υιό Του. Σε Αυτόν προσευχόμαστε σήμερα, επιστρέφοντας μόνο τον λόγο που μας έδωσε μέσω της δικής Του Φωνής, του Λόγου Του, της Αγάπης Του: Η χάρη σου μου δίδεται. Την διεκδικώ τώρα. Πατέρα, έρχομαι σε Σένα. Και Εσύ θα έρθεις σε μένα που το ζητώ. Είμαι ο Υιός που αγαπάς.

ΜΑΘΗΜΑ 169

Με την χάρη ζω. Με την χάρη απελευθερώνομαι

1. Η χάρις είναι μια πλευρά της Αγάπης του Θεού που μοιάζει πάρα πολύ με την κατάσταση που επικρατεί στην ενότητα της αλήθειας. Είναι η πιο υψηλή επιδίωξη του κόσμου, διότι οδηγεί πέρα από αυτόν τον κόσμο ολοκληρωτικά. Είναι ο στόχος της μάθησης, ενώ βρίσκεται πέρα από αυτήν, γιατί η χάρις δεν μπορεί να έρθει μέχρι ο νους να προετοιμαστεί για αληθινή αποδοχή. Η χάρις γίνεται αναπόφευκτη αμέσως σε εκείνους που έχουν ετοιμάσει μια τράπεζα πάνω στην οποία μπορεί να τοποθετηθεί απαλά και να γίνει δεκτή με προθυμία ένα βωμό καθαρό και καθαγιασμένο για το δώρο.
2. Η χάρις είναι η αποδοχή της Αγάπης του Θεού μέσα σε έναν κόσμο φαινομενικού μίσους και φόβου. Με την χάρη και μόνο το μίσος και ο φόβος φεύγουν, διότι η χάρις παρουσιάζει μια κατάσταση τόσο αντίθετη με όλα όσα περιέχει ο κόσμος, ώστε εκείνοι των οποίων ο νους φωτίζεται από το δώρο της χάριτος δεν είναι δυνατόν να πιστεύουν ότι ο κόσμος του φόβου είναι αληθινός.
3. Η χάρις δεν μαθαίνεται. Το τελικό βήμα πρέπει να υπερβαίνει κάθε μάθηση. Η χάρις δεν είναι ο στόχος που αυτά τα μαθήματα φιλοδοξούν να πετύχουν. Εν τούτοις ετοιμαζόμαστε για την χάρη στο ότι ένας ανοιχτός νους μπορεί ν' ακούσει το Κάλεσμα για αφύπνιση. Δεν είναι ερμητικά κλειστός προς την Φωνή του Θεού. Γνωρίζει ότι υπάρχουν πράγματα που δεν ξέρει, άρα είναι έτοιμος να δεχτεί μια κατάσταση εντελώς διαφορετική από τις εμπειρίες με τις οποίες είναι εξοικειωμένος.
4. Ίσως να φαίνεται πως γινόμαστε αντιφατικοί με την δήλωσή μας ότι η αποκάλυψη του Πατέρα και του Υιού ως Ένα έχει ήδη οριστεί. Αλλά έχουμε επίσης πει ότι ο νους καθορίζει το πότε θα είναι αυτή η ώρα, και το έχει αποφασίσει. Εν τούτοις, σε προτρέπουμε να γίνεις μάρτυρας του Λόγου του Θεού για να επιταχύνεις την εμπειρία της αλήθειας, και να επισπεύσεις την έλευσή της σε κάθε νου που αναγνωρίζει τα αποτελέσματα της αλήθειας επάνω σου.
5. Η ενότητα είναι απλά η ιδέα ότι Θεός είναι. Και μέσα στην Ύπαρξή Του, περιλαμβάνει όλα τα πράγματα. Δεν υπάρχει νους που να περιέχει κάτι άλλο εκτός από Αυτόν. Λέμε «Ο Θεός είναι,» και έπειτα σταματούμε να μιλάμε, γιατί με αυτή την γνώση οι λέξεις δεν έχουν πια κανένα νόημα. Δεν υπάρχουν χείλη που θα τις προφέρουν, και κανένα μέρος του νου δεν είναι τώρα αρκετά ξεχωριστό για να νιώσει ότι τώρα έχει στην επίγνωση του κάτι άλλο από τον εαυτό του. Έχει ενωθεί με την Πηγή του. Και σαν την Πηγή του την Ίδια, απλά είναι.
6. Δεν μπορούμε να μιλήσουμε ή να γράψουμε γι αυτό καθόλου. Έρχεται σε κάθε νου όταν η καθολική αναγνώριση ότι η θέλησή του είναι η θέληση του Θεού έχει δοθεί ολοκληρωτικά και έχει γίνει πλήρως αποδεκτή. Επαναφέρει το νου στο δίχως τέλος παρόν, εκεί όπου ο νους δεν μπορεί να διανοηθεί το παρελθόν και το μέλλον. Βρίσκεται πέρα από την σωτηρία· πέρα από όλες τις σκέψεις χρόνου, συγχώρεσης και του ιερού προσώπου του Χριστού. Ο Υιός του Θεού έχει απλά εξαφανιστεί μέσα στον Πατέρα του, όπως ο Πατέρας έχει εξαφανιστεί μέσα σε αυτόν. Ο κόσμος ποτέ δεν υπήρξε καθόλου. Η αιωνιότητα παραμένει μια συνεχής κατάσταση.
7. Αυτό είναι πέρα από εμπειρία που προσπαθούμε να επισπεύσουμε. Εν τούτοις, η συγχώρεση, που διδάσκεται και μαθαίνεται, φέρνει μαζί της την εμπειρία που μαρτυρεί ότι η ώρα που ο ίδιος ο νους καθόρισε για να εγκαταλείψει τον κόσμο, τώρα πλησιάζει. Δεν την επισπεύδουμε με την έννοια ότι αυτό που θα προσφέρεις ήταν κρυφό από Αυτόν ο Οποίος διδάσκει τι σημαίνει συγχώρεση.
8. Όλη η μάθηση ήταν ήδη μέσα στο Νου Του, εκπληρωμένη και τέλεια. Αυτός αναγνώρισε όλα όσα κρατά ο χρόνος, και τα έδωσε σε όλους τους νόες έτσι ώστε ο κάθε ένας να μπορεί να καθορίσει, από ένα σημείο όπου ο χρόνος τελειώνει, το πότε απελευθερώνεται στην αποκάλυψη και την αιωνιότητα. Έχουμε επαναλάβει αρκετές φορές στο παρελθόν ότι κάνεις ένα ταξίδι που έχει ήδη γίνει.
9. Διότι η ενότητα πρέπει να είναι εδώ. Όποια ώρα και να έχει ορίσει ο νους για την

αποκάλυψη είναι εντελώς άσχετη με αυτό που πρέπει πάντα να είναι μία διαρκής κατάσταση, παντοτινά έτσι όπως ήταν πάντα, για να μείνει παντοτινά έτσι όπως είναι τώρα. Εμείς απλά παίρνουμε τον ρόλο που μας είχε ανατεθεί εδώ και πολύ καιρό, τον απόλυτα αναγνωρισμένο και τέλεια εκπληρωμένο από Αυτόν ο Οποίος έγραψε το σενάριο της σωτηρίας στο Όνομα του Δημιουργού Του, και στο Όνομα του Υιού του Δημιουργού Του.

10. Δεν χρειάζεται να επεξηγήσουμε περισσότερο αυτό που κανένας στον κόσμο δεν μπορεί να καταλάβει. Όταν η αποκάλυψη της ενότητάς σου έρθει, θα είναι γνωστό και απόλυτα κατανοητό. Τώρα έχουμε δουλειά να κάνουμε, διότι εκείνοι που βρίσκονται στο χρόνο μπορούν να μιλούν για πράγματα πέρα από αυτόν, και ν' ακούν λέξεις που εξηγούν ότι αυτό που πρόκειται να συμβεί έχει ήδη γίνει. Εν τούτοις, τι νόημα μπορούν να μεταφέρουν αυτά τα λόγια σε εκείνους που ακόμα μετρούν τις ώρες, και σηκώνονται, εργάζονται και πηγαίνουν για ύπνο σύμφωνα με αυτές;

11. Αρκέσου λοιπόν, στο ότι έχεις δουλειά να κάνεις για να παίξεις τον ρόλο σου. Το τέλος πρέπει να μείνει αθέατο για σένα μέχρι να εκπληρωθεί ο ρόλος σου. Δεν πειράζει. Γιατί ο ρόλος σου εξακολουθεί να είναι αυτό πάνω στο οποίο όλα τα υπόλοιπα βασίζονται. Καθώς παίρνεις τον ρόλο που σου έχει οριστεί, η σωτηρία έρχεται ακόμα λίγο πιο κοντά σε κάθε αβέβαιη καρδιά που δεν χτυπά ακόμα συντονισμένη με τον Θεό.

12. Η συγχώρηση είναι το κεντρικό θέμα που λειτουργεί σε όλη την σωτηρία, και κρατά όλα της τα μέρη σε ουσιαστική σχέση, και η πορεία που ακολουθεί καθοδηγείται και το αποτέλεσμα είναι βέβαιο. Και τώρα ζητούμε την χάρη, το τελικό δώρο που μπορεί να προσφέρει η σωτηρία. Η εμπειρία που παρέχει η χάρη θα λήξει μέσα στο χρόνο, διότι η χάρη προαναγγέλλει τον Παράδεισο, αν και δεν αντικαθιστά την σκέψη του χρόνου όμως για λίγο ακόμα.

13. Το διάλειμμα είναι αρκετό. Εδώ είναι που βρίσκονται τα θαύματα · για να επιστραφούν από εσένα κατά τις ιερές στιγμές που τα λαμβάνεις, μέσω της χάριτος στην εμπειρία σου, σε όλους όσους βλέπουν το φως που βρίσκεται στο πρόσωπό σου. Τι άλλο είναι το πρόσωπο του Χριστού από το πρόσωπο εκείνου που πήγε για μία στιγμή στην αιωνιότητα, και έφερε πίσω μία καθαρή αντανάκλαση της ενότητας που ένιωσε μία στιγμή πριν για να ευλογήσει τον κόσμο; Πως θα μπορούσες τελικά να την αποκτήσεις για πάντα, την στιγμή που ένα μέρος από σένα παραμένει απέξω, χωρίς να γνωρίζει και να έχει ξυπνήσει, ενώ σε χρειάζεται ως μάρτυρα της αλήθειας;

14. Να είσαι ευγνώμων που επιστρέφεις, έτσι όπως χάρηκες που έφυγες για μία στιγμή, και δέχτηκες τα δώρα που σου παρείχε η χάρη. Τα φέρνεις πίσω στον εαυτό σου. Και τώρα η αποκάλυψη δεν είναι μακριά. Ο ερχομός της είναι εξασφαλισμένος. Ζητούμε την χάρη, και την εμπειρία που έρχεται από την χάρη. Καλωσορίζουμε την απελευθέρωση που προσφέρει στους πάντες. Δεν ζητούμε αυτό που δεν είναι δυνατόν να ζητηθεί. Δεν κοιτάμε πέρα από αυτό που μπορεί να μας δώσει η χάρη. Διότι αυτό μπορούμε να το δώσουμε με την χάρη που δόθηκε και σ' εμάς.

15. Ο μαθησιακός μας στόχος σήμερα δεν υπερβαίνει αυτή την προσευχή. Όμως για τον κόσμο, τι άλλο θα μπορούσε να είναι σπουδαιότερο από αυτό που ζητούμε σήμερα από Αυτόν ο Οποίος δίνει την χάρη που ζητούμε, όπως δόθηκε και σε Αυτόν;

- Με την χάρη ζω. Με την χάρη απελευθερώνομαι.

- Με την χάρη δίνω. Με την χάρη θα απελευθερώσω.

ΜΑΘΗΜΑ 170

Δεν υπάρχει καμία σκληρότητα στον Θεό άρα ούτε και σε μένα

1. Κανένας δεν επιτίθεται χωρίς πρόθεση να πληγώσει. Σε αυτό δεν μπορεί να υπάρξει εξαίρεση. Όταν νομίζεις ότι επιτίθεσαι σε αυτό-άμυνα, εννοείς ότι το να είσαι σκληρός είναι προστασία · ότι είσαι ασφαλής χάρη στην σκληρότητα. Εννοείς ότι πιστεύεις ότι το να

πληγώσεις κάποιον σου φέρνει ελευθερία. Και εννοείς, ακόμα, ότι το να επιτίθεσαι σημαίνει ότι ανταλλάσσεις την κατάσταση που βρίσκεσαι για κάτι καλύτερο, ασφαλέστερο, πιο σίγουρο σε περίπτωση επικίνδυνης εισβολής και από τον φόβο.

2. Πόσο ολοκληρωτικά παράλογη είναι η ιδέα ότι για να αμυνθείς στον φόβο πρέπει να επιτεθείς! Διότι εδώ ο φόβος γεννιέται και τρέφεται με αίμα, που θα τον κάνει να μεγαλώσει, να διογκωθεί και να μαίνεται. Κι έτσι ο φόβος προστατεύεται, και δεν υπάρχει διαφυγή από αυτόν. Σήμερα μαθαίνουμε ένα μάθημα που μπορεί να σε σώσει από περισσότερη καθυστέρηση και άχρηστη δυστυχία, από ότι μπορείς να φανταστείς. Είναι αυτό:

Εσύ φτιάχνεις αυτό εναντίον του οποίου αμύνεσαι, και με την άμυνά σου εναντίον του το κάνεις πραγματικό και αδύνατον διαφυγής. Άφησε κάτω τα όπλα σου, και μόνο τότε θα καταλάβεις ότι είναι ψεύτικο.

3. Φαίνεται σαν να επιτίθεσαι σε κάποιον εχθρό εξωτερικό. Όμως, η άμυνά σου δημιουργεί έναν εχθρό μέσα σου · μια ξένη σκέψη σε πόλεμο με σένα, που σου στερεί την γαλήνη, και διχάζει τον νου σου σε δύο στρατόπεδα που φαίνονται εντελώς ασυμφιλίωτα. Γιατί η αγάπη τώρα έχει έναν «εχθρό», ένα αντίθετο · και ο φόβος, ο ξένος, τώρα χρειάζεται την άμυνά σου ενάντια στην απειλή αυτού που πραγματικά είσαι.

4. Αν αναλογιστείς προσεκτικά το μέσο με το οποίο η φαντασιόπληκτη σου αυτό-άμυνα προχωρά στον φανταστικό της δρόμο, θ' αντιληφθείς όλη την βάση στην οποία στέκει αυτή η ιδέα. Πρώτον, είναι προφανές ότι οι ιδέες πρέπει ν' αφήνουν την πηγή τους, διότι εσύ είσαι που κάνεις την επίθεση, και πρέπει πρώτα να την έχεις συλλάβει με το νου σου. Εν τούτοις, επιτίθεσαι κάπου έξω από σένα, και διαχωρίζεις το νου σου από αυτόν που πρόκειται να δεχτεί επίθεση, με απόλυτη πεποίθηση ότι ο διαχωρισμός που έφτιαξες είναι αληθινός .

5. Δεύτερον, οι ιδιότητες της αγάπης αποδίδονται στον «εχθρό» της. Διότι ο φόβος γίνεται η ασφάλειά σου και ο προστάτης της γαλήνης σου, στον οποίο στρέφεις για ανακούφιση και διαφυγή από τις αμφιβολίες για την δύναμή σου, και ελπίζεις ότι εκεί θα αναπαυθείς ήσυχος χωρίς όνειρα. Και καθώς απογυμνώνεις την αγάπη από ό,τι ανήκει μόνο σε αυτή, προικίζεται με τις ιδιότητες του φόβου. Γιατί η αγάπη θα σου ζητούσε να καταργήσεις κάθε άμυνα, σαν κάτι ανόητο. Και πραγματικά τα όπλα σου θα γίνονταν σκόνη, γιατί αυτό είναι πραγματικά.

6. Με την αγάπη για εχθρό, η σκληρότητα πρέπει να γίνει θεός. Και οι θεοί απαιτούν αυτοί που τους λατρεύουν να υπακούουν στις προσταγές τους, και να μην τους αμφισβητούν. Αυστηρή τιμωρία απονέμεται χωρίς οίκτο σε εκείνους που ρωτούν αν οι απαιτήσεις τους είναι συνετές ή ακόμα και λογικές. Οι εχθροί τους είναι τώρα παράλογοι και τρελοί, ενώ αυτοί είναι πάντα ευσπλαχνικοί και δίκαιοι.

7. Σήμερα κοιτάμε αυτό τον σκληρό θεό με απάθεια. Και παρατηρούμε ότι παρόλο που τα χείλη του είναι αλειμμένα με αίμα, και φωτιές φαίνεται να βγαίνουν από αυτόν, είναι φτιαγμένος από πέτρα. Δεν μπορεί να κάνει τίποτα. Δεν χρειάζεται να αντισταθούμε στην δύναμή του. Δεν έχει καμία. Και εκείνοι που βλέπουν σε αυτόν την ασφάλειά τους δεν έχουν φύλακα, ούτε δύναμη να επικαλεστούν σε περίπτωση κινδύνου, και κανένα ισχυρό πολεμιστή να αγωνιστεί γι αυτούς.

8. Αυτή η στιγμή μπορεί να είναι τρομερή. Αλλά μπορεί επίσης να είναι η στιγμή της απελευθέρωσής σου από την απεχθή δουλειά. Κάνεις μια επιλογή, ενώ στέκεσαι μπροστά σε αυτό το είδωλο, βλέποντάς το ακριβώς όπως είναι. Θα επαναφέρεις στην αγάπη αυτό που προσπάθησες να της αρπάξεις και να τοποθετήσεις μπροστά στην δίχως νου πέτρα; Ή θα κάνεις άλλο ένα είδωλο για να την αντικαταστήσεις; Γιατί ο θεός της σκληρότητάς παίρνει πολλές μορφές. Μπορεί να βρει άλλη μία.

9. Όμως μη νομίζεις ότι ο φόβος είναι η διαφυγή από τον φόβο. Ας θυμηθούμε τι έχει τονίσει το κείμενο για τα εμπόδια στην ειρήνη. Το τελευταίο, που είναι πιο δύσκολο να πιστέψεις ότι δεν είναι τίποτα, και φαίνεται σαν ένα εμπόδιο με την μορφή ενός συμπαγούς και στέρεου εμποδίου, αδιαπέραστου, τρομακτικού και αξεπέραστου, είναι ο φόβος για τον Θεό τον Ίδιο. Εδώ βρίσκεται η βάση που φιλοξενεί στο θρόνο της την σκέψη του φόβου ως θεό. Διότι εκείνοι που λατρεύουν τον φόβο σαν θεό, τον αγαπούν, και η αγάπη τώρα φαίνεται πως έχει επενδυθεί με σκληρότητα.

10. Από πού προέρχεται η εντελώς παράλογη πίστη σε θεούς εκδίκησης; Η αγάπη δεν έχει μπερδέψει τις ιδιότητές της με εκείνες του φόβου. Εν τούτοις, οι λάτρες του φόβου αντιλαμβάνονται την δική τους σύγχυση στον «εχθρό» του φόβου · την σκληρότητά του τώρα ως μέρος της αγάπης. Και τι γίνεται πιο τρομακτικό από την Καρδιά της Ίδιας της Αγάπης; Τα Χείλη Του φαίνεται σαν να είναι γεμάτα αίμα · η φωτιά προέρχεται από Αυτόν. Και Αυτός είναι πιο τρομερός από οτιδήποτε άλλο, ασύλληπτα σκληρός, κατακεραυνώνοντας όλους όσους Τον αναγνωρίζουν Θεό τους.

11. Η επιλογή που κάνεις σήμερα είναι βέβαιη. Γιατί κοιτάς για τελευταία φορά αυτό το

κομμάτι λαξευμένης πέτρας που έφτιαξες, και δεν το αποκαλείς πια θεό. Έχεις έρθει ξανά σε αυτή την θέση, αλλά τότε επέλεξες αυτός ο σκληρός θεός να παραμείνει μαζί σου με κάποια άλλη μορφή. Κι έτσι ο φόβος του Θεού επέστρεψε σε σένα. Αυτή την φορά τον αφήνεις εκεί. Και επιστρέφεις σε ένα νέο κόσμο, απαλλαγμένο από το βάρος του · χωρίς να τον βλέπεις μέσα από τα τυφλά του μάτια, αλλά με την όραση που σου επανέφερε η επιλογή σου.

12. Τώρα τα μάτια σου ανήκουν στον Χριστό, και Αυτός κοιτάζει μέσα από αυτά. Τώρα η φωνή σου ανήκει στον Θεό και αντηχεί την δική Του. Και τώρα η καρδιά σου παραμένει πάντα σε γαλήνη. Έχεις επιλέξει Αυτόν στην θέση των ειδώλων, και οι ιδιότητές σου, δοσμένες από τον Δημιουργό σου, επαναφέρονται επιτέλους σε σένα. Το Κάλεσμα για τον Θεό ακούγεται και απαντάται. Τώρα ο φόβος έδωσε την θέση του στην αγάπη, καθώς ο Θεός ο ίδιος αντικαθιστά την σκληρότητα.

13. Πατέρα, είμαστε σαν Εσένα. Καμία σκληρότητα δεν ενοικεί σε μας, διότι δεν υπάρχει καμία σε Σένα. Η γαλήνη Σου είναι δική μας. Και ευλογούμε τον κόσμο με ό,τι έχουμε λάβει από Σένα μόνο. Επιλέγουμε ξανά, και κάνουμε την επιλογή μας για όλους τους αδελφούς μας, γνωρίζοντας ότι είναι ένα μαζί μας. Τους φέρουμε την σωτηρία Σου, όπως την έχουμε λάβει τώρα. Και δίνουμε τις ευχαριστίες μας για αυτούς που μας καθιστούν ολοκληρωμένους. Σε αυτούς βλέπουμε την δόξα Σου, και σε αυτούς βρίσκουμε την γαλήνη μας. Ιεροί είμαστε εμείς γιατί η Ιερότητά Σου μας έχει απελευθερώσει. Και δίνουμε τις ευχαριστίες μας. Αμήν.

